

Sygn. akt III KO 48/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **Ł. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 lipca 2021 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku Ł. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...), wobec jego oczywistej bezzasadności i obciążyć skazanego wydatkami postępowania wznowieniowego w wysokości 20 złotych.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2017 r., sygn. akt XIV K (...), Sąd Okręgowy w G. uznał Ł. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i na podstawie art. 294 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...).

W dniu 26 maja 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło przekazane przez Sąd Okręgowy w G. pismo skazanego, w którym domaga się on wyznaczenia obrońcy z urzędu w związku z potrzebą wznowienia postępowania, która wynika z faktu, iż zachodzi podejrzenie, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa. W piśmie wskazano w szczególności, że chodzi o naruszenie obowiązków przez orzekającego w sprawie sędziego i obrońców, a także złożenie fałszywych zeznań przez oskarżycielkę subsydiarną. W związku z tym zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2021 r. wezwano wnioskodawcę do nadesłania w terminie 7 dni od otrzymania pisma prawomocnych wyroków skazujących „sędziego orzekającego w sprawie oraz „oskarżycielki subsydiarnej”, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 – 11 lub 22 k.p.k., pod rygorem niekorzystnych skutków procesowych (k – 13 – 14).

W wykonaniu tego zarządzenia skazany nadesłał kopie:

- pozwu o zapłatę odszkodowania przez radcę prawnego A. S. w związku z zaniedbaniami, jakich dopuścił się w postępowaniu karnym (k – 71 – 72);
- adresowanego do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. wniosku o wszczęcie wobec radcy prawnego A. S. postępowania dyscyplinarnego za sprzeczne z prawem, etyką i godnością zawodu reprezentowanie wnioskodawcy w postępowaniu karnym przed Sądem Apelacyjnym w (...) (k – 64 – 65);
- pozwu o zapłatę odszkodowania przez adwokata M. K. w związku z zaniedbaniami, jakich dopuścił się reprezentując wnioskodawcę w postępowaniu karnym (k – 59 – 60);
- adresowanego do (...) Izby Adwokackiej w G. wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec adwokata M. K. za sprzeczne z prawem, etyką i godnością zawodu reprezentowanie wnioskodawcy w postępowaniu karnym przed Sądem Apelacyjnym w (...) oraz Sądem Najwyższym (k – 47 – 48);
- skargi/wniosku adresowanego do Prezesa Sądu Okręgowego w G. zawierającego żądanie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec SSO A. S. O.,

orzekającej w sprawie XIV K (...), za wprowadzenie stron w błąd, stroniczość, brak obiektywizmu i niepełne postępowanie dowodowe (k – 37 – 38);

- zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa złożenia fałszywych zeznań przez świadka M. W. w sprawie XIV K (...) (k – 32 – 36);

- postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez Sędziego Sądu Okręgowego w G. w dniu 12 września 2016 r. w toku postępowania w sprawie XIV K (...), poprzez nieprawidłowe zapisy w protokole rozprawy, czym działano na szkodę Ł. M. , wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone (k – 30);

- zażalenia na opisane wyżej postanowienie (k – 27 – 28);

- postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie złożenia w dniu 12 września 2016 r. w Sądzie Okręgowym w G., po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej, fałszywych zeznań przez M. W., mających służyć za dowód w postępowaniu sądowym w sprawie XIV K (...), wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone (k – 23);

- zażalenia na opisane wyżej postanowienie (k – 20 – 21).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Ł. M. jest oczywiście bezzasadny, co pozwoliło na odmowę jego przyjęcia.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania niepochozącego od prokuratora bądź obrońcy, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wynika jego oczywista bezzasadność. Wszczynające postępowanie pismo skazanego, stanowiące w istocie rzeczy wniosek o wznowienie postępowania, oparte było na twierdzeniu, że w związku z postępowaniem karnym dopuszczono się przestępstwa. W szczególności przestępstw dopuścić się mieli sędzia orzekająca w Sądzie pierwszej instancji i oskarżycielka subsydiarna. Przepis art.

540 § 1 pkt 1 k.p.k. przewiduje możliwość wznowienia postępowania karnego, jeżeli w związku z tym postępowaniem dopuszczono się przestępstwa. Rzecz jednak w tym, że w świetle art. 541 § 1 k.p.k. czyn, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie taki nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3- 11 lub w art. 22 k.p.k. Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca, w odpowiedzi na skierowane do niego wezwanie, nie wskazał żadnego wyroku skazującego potwierdzającego popełnienie przestępstwa związanego z postępowaniem karnym. Wprawdzie skazany nadesłał dwa postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa odwołujące się do podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., jednak i one nie czynią zadość wymaganiom wynikającym z art. 541 § 1 k.p.k. Pomijając kwestię prawidłowości powołania się we wskazanych postanowieniach na powagę rzeczy osądzonej, należy zauważyć, że:

- w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 lutego 2021 r., dotyczącego kwestii prowadzenia postępowania karnego w sprawie o fałszywe zeznania (k – 23) wskazano, że w tym samym przedmiocie toczyły się wcześniej dwa postępowania pod sygnaturami PR 2 Ds. (...) i PR 2 Ds. (...), które zakończyły się wydaniem prawomocnych postanowień o odmowie wszczęcia śledztwa;
- w uzasadnieniu postanowienia, także z 26 lutego 2021 r., dotyczącego popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. przez sędziego Sądu Okręgowego w G. stwierdzono, że również i w tym wypadku wcześniej zapadło prawomocne postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa (k – 30).

Żadne z tych orzeczeń nie daje najmniejszych podstaw do oparcia wniosku o wznowienie postępowania o przesłankę propter falsa, ponieważ nie zawiera jakiegokolwiek wskazówki, iż w związku z postępowaniem karnym dopuszczono się przestępstwa.

Jest oczywiste, że warunku z art. 541 § 1 k.p.k. nie spełniają nadesłane przez skazanego kopie pozwów i wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Nie mogą one także stanowić ewentualnej podstawy wznowienia postępowania w oparciu o przepis art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. (nowe fakty lub dowody),

ponieważ skarżący nie powołuje się na żadne rozstrzygnięcie związane z omówionymi wnioskami, a ich treść stanowi jedynie ocenę wnioskodawcy związaną z prawidłowością wykonywania swoich obowiązków przez wymienione w pismach osoby.

W przedstawionym stanie rzeczy zbędne było rozpoznawanie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie oznacza, że wniosek taki nie może zostać powtórzony, o ile wnioskodawca wskaże na istnienie orzeczeń opisanych w art. 541 § 1 k.p.k. pozwalających na stwierdzenie, że w związku z postępowaniem karnym dopuszczono się przestępstwa albo odwoła się do innych podstaw wznowieniowych.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.